

**DALAM MAHKAMAH RAYUAN MALAYSIA
(BIDANG KUASA RAYUAN)
RAYUAN JENAYAH NO. W-05-21-02/2015**

ANTARA

LEVI IFEANYI NZEH

... PERAYU

DAN

PENDAKWA RAYA

... RESPONDEN

[Didengar Bersama Rayuan No. W-05-22-02/2015

ANTARA

SOLOMON ABUDU

... PERAYU

DAN

PENDAKWA RAYA

... RESPONDEN]

CORAM

MOHTARUDIN BAKI, HMR

ABDUL RAHMAN SEBLI, HMR

ABDUL KARIM ABDUL JALIL, HMR

ALASAN PENGHAKIMAN

[1] Dalam perbicaraan jenayah No. 45A-25-07/2012 kedua-dua perayu dituduh atas kesalahan mengedar dadah berbahaya di bawah seksyen 39B(1)(a) Akta Dadah Berbahaya 1952 ("ADB") dan pertuduhan terhadap mereka adalah seperti berikut:

"Bahawa kamu dengan niat bersama pada 23 Disember 2011 jam lebih kurang 10.30 malam di belakang Restoran Rumah Thai, Jalan Melati, Wangsa Maju di dalam daerah Sentul, di dalam Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur, telah mengedar dadah berbahaya iaitu 13,882 gram Cannabis, dan dengan itu, kamu telah melakukan suatu kesalahan di bawah seksyen 39B(1)(a) Akta Dadah

Berbahaya 1952, yang boleh dihukum di bawah seksyen 39B(2) Akta yang sama dibaca bersama seksyen 34 Kanun Keseksaan.”

[2] Dalam perbicaraan jenayah No. 45(O)-04-02/2013 pula, perayu kedua, iaitu Solomon Abudu, dituduh secara berasingan atas kesalahan memiliki dadah berbahaya di bawah seksyen 12(2) ADB dan pertuduhan terhadapnya adalah seperti berikut:

“Bahawa kamu pada 23 Disember 2011 jam lebih kurang 10.30 malam dihadapan kedai Tropikana Corner, Taman Melati, Wangsa Maju di dalam daerah Sentul, di dalam Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur, telah memiliki dadah berbahaya iaitu 18.22 gram Methamphetamine, dan dengan itu, kamu telah melakukan suatu kesalahan di bawah seksyen 12(2) Akta Dadah Berbahaya 1952, yang boleh dihukum di bawah seksyen 39A(1) Akta yang sama.”

[3] Kedua-dua kes dibicarakan bersama menurut peruntukan seksyen 170(1) Kanun Prosedur Jenayah dan di akhir perbicaraan kedua-dua perayu didapati bersalah atas pertuduhan di bawah seksyen 39B(1)(a) dan dijatuhi hukuman mati. Bagi pertuduhan di bawah seksyen 12(2) terhadap perayu kedua, dia mengaku bersalah di akhir kes pendakwaan dan telah dijatuhi hukuman sewajarnya oleh hakim bicara.

[4] Rayuan kedua-dua perayu di hadapan kami adalah terhadap sabitan dan hukuman bagi kesalahan di bawah seksyen 39B(1)(a) ADB sahaja.

[5] Ini merupakan kes ‘pengedar masuk perangkap’. Fakta kes secara ringkasnya adalah seperti berikut. Pada 16.12.2011 jam lebih kurang 5.00 petang, bertindak atas maklumat berkenaan satu aktiviti pengedaran dadah, pengadu iaitu Inspektor Samsul Musa

(SP4) telah mengatur 2 orang anggotanya, iaitu Koperal Risuddin Redzuan (SP5) dan D/Koperal Bahar Sukarman (SP6) untuk bertindak sebagai penyamar sulit (agent provocateur). Peranan SP5 adalah untuk mengatur perjumpaan dan membuat rundingan pembelian dadah.

[6] Pertemuan kali pertama antara SP5 dan kedua-dua perayu berlaku di Restoran Papa Rich berhadapan Hotel Federal, Jalan Bukit Bintang pada jam lebih kurang 10.30 malam pada 16.12.2011. Setelah berbincang, perayu kedua bersetuju untuk menjual 15 kilogram ganja kepada SP5 dengan harga RM2,500.00 se kilogram dan RM3,000.00 untuk 25 gram syabu.

[7] Pertemuan kali kedua berlaku pada 22.12.2011 antara jam 10.00 malam hingga 11.00 malam di Restoran Tropicana Corner, Wangsa Maju. Pada malam tersebut, dan sebagaimana telah dijanjikan, SP5 dan SP6 menunggu kehadiran kedua-dua perayu di tempat yang telah ditetapkan. Pada jam lebih kurang 10.20 malam perayu kedua datang berjumpa dengan SP5 dan SP6 dan memberitahu mereka bahawa semua pesanan dadah ada di dalam kereta jenis Myvi nombor pendaftaran WTY 6147.

[8] SP5 membawa perayu kedua ke keretanya dan menunjukkan wang tunai sebagai tanda jadi membeli dadah. Perayu kedua kemudiannya memberitahu SP5 bahawa rakannya, iaitu perayu pertama, menunggu di dalam kereta Myvi. SP5 dan perayu kedua masuk semula ke dalam restoran untuk meneruskan rundingan. Perayu kedua kemudian membawa SP6 ke tempat kereta Myvi di mana perayu pertama sedang duduk di tempat

pemandu. Perayu kedua masuk semula ke dalam restoran untuk berjumpa dengan SP5.

[9] SP6 masuk ke dalam kereta Myvi dan meminta perayu pertama untuk memandu ke tempat yang telah dirancang, iaitu di belakang Restoran Thai. Dalam perjalanan, SP6 meminta untuk melihat dadah yang dipesan. Perayu pertama menyuruh SP6 membuka beg-beg yang diletakkan di atas tempat duduk belakang kereta. SP6 membuka kedua-dua beg tersebut dan dapat melihat ketulan mampat ganja di dalamnya.

[10] SP6 kemudiannya meminta perayu pertama supaya memberhentikan kereta apabila sampai di tempat yang telah dirancang. Kedua-duanya keluar dari kereta dan SP6 memberikan isyarat dengan menyelingsingkan lengan bajunya. Sebaik sahaja menerima isyarat tersebut, SP4 bersama pasukan serbuannya terus menyerbu dan menangkap perayu pertama dan merampas barang kes di dalam kereta Myvi. Perayu pertama cuba melarikan diri tetapi gagal.

[11] Hasil pemeriksaan mendapati:

- (i) di dalam beg jenama NICKE terdapat 8 ketulan mampat tumbuhan kering disyaki ganja;
- (ii) di dalam beg jenama NIKE terdapat 7 ketulan mampat tumbuhan kering disyaki ganja.

[12] Selepas tangkapan perayu pertama dibuat, anggota pasukan lain membuat tangkapan ke atas perayu kedua di Restoran Tropicana Corner dan merampas 1 paket plastik berisi serbuk dan ketulan kristal disyaki dadah syabu dari dalam poket hadapan sebelah kiri seluar yang dipakai olehnya.

[13] Kesemua barang kes yang disyaki dadah berbahaya telah dihantar untuk ujian kimia dan telah disahkan sebagai ganja seberat 13,882 gram dan syabu seberat 18.22.gram.

[14] Atas fakta-fakta ini, hakim bicara mendapati bahawa pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan satu kes *prima facie* terhadap kedua-dua perayu dan seterusnya memanggil mereka untuk membela diri. Kedua-dua perayu memilih untuk memberikan keterangan secara bersumpah. Bagi perayu pertama penjelasannya adalah seperti berikut:

- (a) Dia datang ke Malaysia pada 13.3.2011 untuk melanjutkan pelajaran dalam bahasa Inggeris di Pusat Bahasa, Jalan Ipoh, Kuala Lumpur.
- (b) Pada 22.12.2011 jam lebih kurang 8.00 malam, semasa dia berada di Stesyen Bas Mantin Lagenda untuk bertemu seorang kawan di sebuah gereja di Jalan Ipoh, tiba-tiba seorang kawan yang dia kenali sebagai Dennis datang dengan memandu sebuah Myvi.
- (c) Dia telah menumpang kereta Dennis dan duduk di bahagian penumpang hadapan.
- (d) Dennis terus memandu sehingga sampai di sebuah kondo di Cheras untuk mengambil seorang kawan warga Afrika

dan teman wanita kawannya itu, seorang perempuan Melayu.

- (e) Mereka kemudian meneruskan perjalanan di mana teman wanita kepada kawan Dennis telah memandu arah jalan sehingga sampai ke suatu tempat.
- (f) Di tempat tersebut, dia disuruh turun dari kereta oleh Dennis kerana mereka berdua mahu pergi ke arah yang berlainan. Dennis menunjukkan arah ke Kuala Lumpur kepadanya.
- (g) Selepas melintas jalan, dia berdiri di tepi jalan untuk menunggu teksi. Setelah 5-10 minit menunggu, 5 orang datang menghampirinya. Salah seorang daripada mereka menepuk bahunya dan berkata "You are under arrest".
- (h) Dia bertanya mengapa dan siapakah mereka. Mereka telah menjawab "Polis". Apabila ditanya apa kesalahan yang dia telah lakukan, mereka menjawab dia akan tahu apabila sampai di balai.
- (i) Dia dimasukkan ke dalam sebuah kereta Toyota Wish berwarna gelap dan dibawa ke Balai Polis Pudu. Mereka tidak pernah membawanya ke kereta Myvi. Di balai, dia telah disoal-siasat. Dia nampak perayu kedua di balai tetapi tidak nampak Dennis dan perempuan Melayu, teman wanita kepada perayu kedua.
- (j) Semasa disoal-siasat berkenaan dengan dadah yang dijumpai di dalam Myvi, dia memberitahu polis bahawa dia tidak tahu menahu tentang dadah tersebut. Setelah dia menjelaskan bahawa dia tidak pernah menghisap dadah, pihak polis menjalankan ujian air kencing terhadapnya.

- (k) Polis tidak menjumpai cap jarinya pada kereta Myvi dan dia tidak pernah memandu Myvi itu kerana tidak mempunyai lesen memandu.
- (l) Dia tidak pernah pergi ke Papa Rich, tidak tahu di mana restoran itu berada dan tidak pernah mendengar nama Papa Rich sebelum ini. Dia tidak mempunyai kawan lelaki berbangsa Melayu dan tidak pernah bercakap melalui telefon dengan lelaki berbangsa Melayu itu.
- (m) Nombor talian 018-2736354 bukan nombor telefon yang dia gunakan tetapi adalah nombor telefon milik Dennis. Pada masa itu dia ada telefon bimbit tetapi telah dirampas oleh pihak polis dan dia tidak ingat nombor telefon bimbit tersebut.
- (n) Dia tidak pernah pergi ke Restoran Tropicana Corner atau ke Restoran Rumah Thai dan tidak pernah mendengar nama restoran-restoran tersebut.
- (o) Pihak polis tidak pernah menunjukkan apa-apa dadah kepadanya di tempat kejadian dan tidak pernah membawanya ke kereta Myvi untuk tunjukkan dadah. Dadah hanya ditunjukkan kepadanya semasa di balai polis tetapi dia tidak pernah melihat dadah-dadah tersebut sebelum itu. Malah dia tidak tahu bahawa barang yang dirampas itu ialah dadah. Polis yang memberitahunya bahawa itu ialah dadah jenis ganja.
- (p) Dia telah memberikan percakapan kepada pihak polis (D55) dan menafikan dadah dalam Myvi adalah miliknya dan menafikan mempunyai sebarang pengetahuan tentang dadah tersebut.

[15] Penjelasan perayu kedua pula adalah seperti berikut:

- (a) Dia datang ke Malaysia pada 30.6.2008 untuk belajar di UCSI College di Taman Connought, Kuala Lumpur dalam bidang telekomunikasi. Dia tinggal di Kondominium Cendikia, Cheras.
- (b) Dia sudah mengenali Dennis dengan nama sebenarnya Denise Barnabas Edisike selama 6 bulan sebelum kejadian.
- (c) Dennis menggunakan telefon bimbit No. 018-2736354. Dia selalu bertemu dengan Dennis di Restoran Afrika, "Cancerzaler" yang dimiliki oleh seorang perempuan Melayu bernama Diana. Dennis juga mengenali Diana dan Dennis boleh memahami dan bertutur dalam bahasa Melayu.
- (d) Dia tahu Dennis dan Diana terlibat dalam aktiviti jual-beli dadah tetapi tidak tahu berapa besar perniagaan dadah mereka.
- (e) Diana dan Dennis telah berunding untuk menjual dadah dengan dua pegawai polis yang menyamar sebagai pembeli. Dia langsung tidak terlibat dalam rundingan itu walaupun ada bersama mereka.
- (f) Pada malam itu Dennis dan seorang pegawai polis telah pergi menaiki sebuah kereta dan diikuti oleh Diana dengan meninggalkan dirinya di sana seorang diri. Selepas 10 minit mereka pergi, dia telah ditangkap oleh pihak polis dan dibawa ke balai.
- (g) Dia tidak ada tunjukkan dadah dalam kereta Myvi dan semasa dia menaiki Myvi, dua beg berisi ganja tidak ada dalam kereta Myvi itu.

- (h) Di balai, dia melihat perayu pertama sudahpun berada di sana. Dia tidak nampak bagaimana perayu pertama ditangkap. Dennis yang memandu kereta malam itu dan kereta Myvi itu dipinjam oleh Dennis daripada kawannya yang bernama Yusof. Dia tidak kenal siapa Yusof.
- (i) Dia tidak nampak polis memberikan wang kertas RM100 kepada perayu pertama dan tidak cuba untuk melarikan diri. Dia tidak pernah memiliki ganja sebelum ditangkap dan tidak cuba menjual ganja kepada polis.
- (j) Dia ada memberikan percakapan kepada polis seperti di D42. Dia hanya mengakui memiliki dadah syabu yang dirampas dari dalam poket seluarnya. Dua telefon bimbit miliknya turut dirampas oleh polis.
- (k) Dia nampak ada kamera CCTV di Resporan Tropicana Corner dan juga di Papa Rich. Dennis telah pulang ke Nigeria tetapi sebelum itu dia ada berjumpa Dennis di penjara Sungai Buloh. Dennis hanya ditahan selama dua bulan di penjara Sungai Buloh.

[16] Dalam penghakimannya, hakim bicara yang bijaksana telah menimbang penjelasan kedua-dua perayu dengan teliti dan menolaknya. Di perenggan 67 dan 68 beliau mendapati seperti berikut:

“[67] Pembelaan tertuduh-tertuduh hanyalah merupakan satu penafian semata-mata apabila dipertimbangkan secara keseluruhan keterangan yang berada di hadapan Mahkamah secara maksima. Pembelaan tertuduh-tertuduh mewujudkan watak Dennis dan Diana sebagai dalang sebenar dalam kes langsung tidak meyakinkan Mahkamah ini, tidak boleh dipercayai dan gagal menimbulkan sebarang keraguan yang munasabah terhadap kebenaran kes pihak

pendakwaan. Mahkamah ini tidak menolak kemungkinan Dennis dan Diana wujud tetapi, berdasarkan keseluruhan keterangan dua penama tersebut tidak wujud di Restoran Papa Rich dan tidak berada di tempat kejadian di Restoran Tropicana Corner dan tidak berada di belakang Restoran Rumah Thai. Watak-watak itu sengaja ditimbulkan dan dikaitkan oleh tertuduh-tertuduh dalam kes ini untuk mengelirukan Mahkamah ini namun usaha ini gagal. Walau apa pun versi tertuduh-tertuduh, Mahkamah ini hendaklah membuat pertimbangan secara saksama sebelum memutuskan sama ada versi pembelaan dapat menimbulkan keraguan yang munasabah terhadap kebenaran kes pihak pendakwaan (lihat **Ganapathy a/l Rengasamy v. PP [1998] 2 CLJ 1**). Setelah membuat pertimbangan maksima keseluruhan keterangan, Mahkamah ini berpuas hati dan mendapati bahawa tidak ada sebarang keraguan yang munasabah telah ditimbulkan dalam kes pendakwaan daripada versi pihak pembelaan tersebut.

[68] Berdasarkan kepada keputusan **Mat v. PP [1963] MLJ 263**, Mahkamah ini bukan sahaja tidak mempercayai versi pihak pembelaan, malahan atas pertimbangan maksima keseluruhan keterangan yang berada di hadapan Mahkamah, versi pembelaan telah gagal untuk menimbulkan sebarang keraguan yang munasabah terhadap kebenaran kes pihak pendakwaan."

[17] Daripada petikan-petikan di atas, adalah jelas bahawa hakim bicara yang bijaksana tidak mempercayai dan tidak menerima pembelaan kedua-dua perayu. Atas keterangan yang ada di hadapan beliau dan dengan kelebihan memerhati gerak geri kedua-dua perayu semasa mereka memberi keterangan, hakim bicara berhak memutuskan sedemikian dan kami tidak mempunyai sebarang sebab untuk bercanggah pendapat dengan beliau.

[18] Di hadapan kami, hujah perayu kedua (yang diterima pakai sepenuhnya oleh perayu pertama) adalah seperti berikut:

- (a) Tarikh dan masa kejadian bercanggah dengan tarikh dan masa yang dinyatakan dalam kertas pertuduhan.

- (b) Pemberi maklumat yang memainkan peranan aktif dalam kes ini bukan setakat memberikan maklumat tetapi telah menjadi penyamar sulit dan dengan demikian perlu dipanggil untuk memberi keterangan. Menurut peguam, pemberi maklumat tersebut merupakan pengedar sebenar dalam kes ini. Oleh itu kegagalan pihak pendakwaan memanggil pemberi maklumat tersebut sebagai saksi mengundang andaian di bawah seksyen 114(g) Akta Keterangan 1950.
- (c) Kedua-dua perayu tidak boleh bertutur dalam bahasa Melayu sedangkan rundingan jual beli dadah dijalankan dalam bahasa Melayu. Ini menyokong secara material pembelaan kedua-dua perayu.
- (d) Dadah tidak dijumpai pada badan kedua-dua perayu tetapi dari tempat duduk bahagian belakang kereta Myvi dan tidak berada dalam milikan sesiapa.
- (e) Memandangkan kedua-dua perayu tidak mempunyai milikan ("possession"), tidak timbul soal mereka mengedar dadah tersebut. Lagipun urusan jual beli belum selesai atau tercapai.
- (f) Kegagalan pihak pendakwaan memanggil Yusof, Murad dan teman wanita Yusof menyebabkan pihak pendakwaan gagal membuktikan kaitan kedua-dua perayu dengan dadah tersebut.

- (g) Percakapan beramaran kedua-dua perayu adalah selari dengan ketidakbersalahan mereka.
- (h) Pembelaan kedua-dua perayu bukan suatu "sham defence" tetapi pembelaan yang munasabah.
- (i) Hakim bicara khilaf apabila membuat andaian dan spekulasi bahawa Denise Barnabas Edisike dan Ihunanya Barnabas bukanlah orang yang sama.

[19] Kecuali isu (a), kesemua isu yang dibangkitkan oleh kedua-dua perayu ini sebenarnya telah diberikan pertimbangan sewajar dan secukupnya oleh hakim bicara dalam alasan penghakiman beliau - Isu (b) di perenggan [52], isu (d) di perenggan [36]-[40], isu (f) di perenggan [64]-[67] (di mana dapatan hakim bicara ialah kedua-dua perayu memang terlibat dalam penjualan dadah), isu (g) dan (h) di perenggan [67], dan isu (i) di perenggan [61]. Kami tidak nampak bagaimana hakim bicara boleh dikatakan telah tersalah arah dari segi undang-undang atau fakta dalam mempertimbangkan isu-isu ini.

[20] Bagi isu (a), memang benar ia tidak disentuh oleh hakim bicara, tetapi hakikatnya ialah pihak pembelaan tidak pernah membangkitkannya pada mana-mana peringkat perbicaraan. Isu ini juga tidak dibangkitkan dalam petisyen rayuan. Apapun, kami berpendapat bahawa percanggahan ini tidak sama sekali memudaratkan kes pihak pendakwaan kerana ke semua saksi-saksi berkenaan merujuk pada tarikh 22.12.2011 sebagai tarikh

kejadian dan keterangan mereka tidak dicabar semasa pemeriksaan balas.

[21] Tidak seorang pun daripada mereka menyatakan bahawa kejadian ini berlaku pada 23.12.2011 dan bukannya pada 22.12.2011. Kertas pertuduhan di muka surat 271 rekod rayuan juga merujuk kepada 22.12.2011 sebagai tarikh kejadian dan perayu-perayu sendiri dalam keterangan mereka merujuk kepada tarikh yang sama, iaitu 22.12.2011. Oleh itu, tidak timbul telah berlaku ketidakadilan akibat percanggahan tersebut.

[22] Berkenaan isu (b), kami berpendapat bahawa isu tersebut juga tidak menjejaskan kes pendakwaan kerana pihak pembelaan sendiri tidak pernah mengatakan (put) kepada SP5 dan SP6 semasa pemeriksaan balas bahawa mereka berunding dalam bahasa Melayu. Kegagalan berbuat demikian bermakna dakwaan ini merupakan sesuatu yang difikirkan kemudian (afterthought). Oleh itu isu ini tidak mempunyai merit.

[23] Bagi isu (d), adalah tidak tepat untuk menyatakan bahawa kedua-dua perayu tidak mempunyai milikan ke atas dadah berkenaan. Keterangan adalah jelas bahawa dadah jenis ganja yang dijumpai di dalam kereta tersebut berada dalam milikan mereka pada semua masa material. Dalam mendapati bahawa perayu pertama mempunyai milikan ke atas dadah tersebut, hakim bicara memutuskan seperti berikut di perenggan [40] alasan penghakiman:

"[40] Isu seterusnya dibangkitkan oleh peguambela terpelajar bahawa semasa ditangkap tidak ada barang salah ditemui pada Tertuduh Pertama. Dadah Cannabis yang dipertuduhkan berada di dalam kereta Myvi yang jauh 50 meter dari Tertuduh Pertama. Keterangan mengenai fakta kes hendaklah dilihat secara keseluruhan . Tertuduh Pertama bersama Tertuduh Kedua telah berjumpa AP1 di Papa Rich untuk membincangkan penjualan dadah ganja sebanyak 15 kilogram dan syabu 250 gram sebagai sampel. Dadah ganja dalam 15 ketulan mampat anggaran berat kasar hamper 15 kilogram telah dibawa oleh Tertuduh Pertama dalam kereta Myvi ke belakang Restoran Rumah Thai. Apabila diserbu, Tertuduh Pertama telah melarikan diri tetapi berjaya ditangkap. Keterangan AP2 juga menunjukkan Tertuduh Pertama mempunyai jagaan dan kawalan terhadap kereta Myvi dan ganja yang berada dalam kereta itu. Keterangan AP2 juga menyatakan apabila ditanya dimana dadah ganja, Tertuduh Pertama telah menunjukkan kearah dua buah beg yang berada di tempat duduk belakang kereta Myvi yang sedang dipandu oleh Tertuduh Pertama. AP2 telah mengesahkan melalui bau dan pemeriksaan fizikal terhadap kandungan dua buah beg tersebut adalah disyaki ganja. Oleh itu faktor tiada dadah ditemui pada badan secara fizikal dan Tertuduh Pertama telah ditangkap 50 meter dari tempat dadah ditemui tidak menjadikan Tertuduh Pertama tidak mempunyai milikan serta pengetahuan salah terhadap barang kes dadah ganja tersebut."

[24] AP1 dan AP2 yang disebut dalam petikan di atas ialah SP5 dan SP6. Bagi perayu kedua pula, peranannya dalam penjualan dadah tersebut amatlah jelas. Fakta yang mengaitkannya dengan penjualan dadah tersebut telah dihuraikan oleh hakim bicara di perenggan [7]-[10] dan [13]-[16] alasan penghakiman.

[25] Pada asasnya, rayuan kedua-dua perayu adalah terhadap dapatan-dapatan fakta yang telah dibuat oleh hakim bicara. Tidak ada isu undang-undang yang serius dibangkitkan.

[26] Dari segi prinsipnya, sesuatu mahkamah rayuan tidak akan sewenang-wenangnya mengganggu dapatan-dapatan fakta yang

dibuat oleh hakim bicara, terutamanya yang melibatkan isu kebolehpercayaan saksi. Mahkamah rayuan hanya akan berbuat demikian sekiranya dapatan-dapatan fakta tersebut tidak disokong oleh keterangan atau merupakan dapatan-dapatan yang "perverse". Ini tidak berlaku dalam kes ini. Oleh yang demikian rayuan kedua-dua perayu hendaklah ditolak.

ABDUL RAHMAN SEBLI

Hakim

Mahkamah Rayuan Malaysia

Bertarikh : 2 Februari 2017

Peguam Perayu Pertama: Gurbachan Singh dari Tetuan Bachan & Kartar.

Peguam Perayu Kedua: K. Vicknesvaran dari Tetuan Viknes Ratna & Co.

Peguam Responden: Jean Sharmila Jesudason, TPR dari Jabatan Peguam Negara.